

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0267 van 8 november 2016
in de zaak 1213/0775/SA/9/0734

In zake: mevrouw **Annita BUDO**, wonende te 3840 Borgloon, Tongersesteenweg 317 en waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Michel BELLIS
kantoor houdende te 3700 Tongeren, Arnoudstraat 1

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. mevrouw **Christel BUTENEERS**
woonachtig te 3840 Borgloon, Tongersesteenweg 306
2. de heer **Willy DERMONT**
woonachtig te 3840 Borgloon, Loonderweg 2
3. de lv **ARKENS-JANSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Mario DEKETELAERE
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 augustus 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 juli 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij, de eerste en de tweede tussenkomen partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon van 26 maart 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de derde tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een zeugenstal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3840 Borgloon, Tongersesteenweg 310 en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 106H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest van 28 januari 2014 met nummer S/2014/0023 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De derde tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

Het schorsingsarrest van 28 januari 2014 met nummer S/2014/0023 is aan de verzoekende partij met een aangetekende brief van 4 februari 2014 betekend.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 12 februari 2014 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend in overeenstemming met artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 augustus 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Met een beschikking van 11 april 2016 heeft de voorzitter van de Raad het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Met het tussenarrest van 28 april 2016 met nummer RvVb/A/1516/1020 heeft de voorzitter van de negende kamer de heropening van de debatten bevolen om de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 mei 2016, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging naar de openbare zitting van 28 juni 2016 verdaagd is.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

De heer Tom ROOSEN die voor de verwerende partij verschijnt, is gehoord.

De tussenkommende partijen zijn, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van een partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer Willy DERMONT en mevrouw Christel BUTENEERS verzoeken met een aangetekende brief van 25 september 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft de eerste en tweede tussenkomende partij met een beschikking van 4 november 2013 toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk, met dien verstande dat de eerste en tweede tussenkomende partij, die ter ondersteuning van het beroep tot vernietiging tussenkomen, binnen de krijtlijnen van het gerechtelijk debat moeten blijven, zoals die door het inleidend verzoekschrift tot vernietiging zijn getrokken. Dat houdt in dat zij de middelen in het verzoekschrift niet mogen aanvullen en geen nieuwe middelen mogen aanvoeren.

2.

De Iv ARKENS-JANSEN verzoekt met een aangetekende brief van 21 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft de derde tussenkomende partij met een beschikking van 4 november 2013 toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 1 februari 2005 verleent de verwerende partij aan Jos ARKENS een milieuvergunning voor de uitbating van een varkensbedrijf met 1.146 varkens, gelegen aan de Tongersesteenweg 310 te Borgloon. De inrichting is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'St. Truiden - Tongeren', vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 april 1977, in agrarisch gebied gelegen.

Op 14 mei 2009 neemt de verwerende partij akte van de overname van de inrichting door de verzoekende partij, en verleent zij een vergunning voor de vroegtijdige vernieuwing van de milieuvergunning en verandering van de inrichting door uitbreiding van het aantal varkens naar 2.589.

Tegen de voormelde vergunningsbeslissing tekent de verzoekende partij administratief beroep aan bij de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu. Op 22 april 2010 beslist de bevoegde Vlaamse minister om het beroep in te willigen, afgezien van de aktenaam van de overnamemelding. De aangevraagde milieuvergunning wordt geweigerd.

Tegen het ministerieel weigeringsbesluit van 22 april 2010 dient de derde tussenkomende partij een beroep tot vernietiging bij de Raad van State in. Met het arrest nr. 221.376 van 13 november 2012 verwerpt de Raad van State het beroep.

Op 6 december 2012 neemt de verwerende partij akte van de mededeling van de verandering van de inrichting door wijziging en uitbreiding. De vergunning houdt voortaan het houden van 1.114 varkens in, waarvan 252 zeugen, 1 beer en 861 vleesvarkens.

Op 11 januari 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de derde tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een zeugenstal.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 5 februari tot en met 6 maart 2013 gehouden wordt, wordt er een onder meer door de verzoekende partij ondertekend collectief bezwaarschrift ingediend.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert gunstig op 5 februari 2013.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert gunstig op 7 februari 2013.

De milieudienst van de stad Borgloon adviseert gunstig op 13 februari 2013.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig op 13 februari 2013.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon verleent op 26 maart 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de derde tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekenen onder meer de verzoekende partij, de eerste en de tweede tussenkomende partij op 24 april 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 juni 2013 om dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 18 juni 2013 beslist de verwerende partij op 10 juli 2013 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en, onder dezelfde voorwaarden als bepaald door het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

Overwegende dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek één bezwaarschrift werd ingediend door 36 omwonenden;

dat de bezwaren in hoofdzaak handelen over:

- *de onontvankelijkheid van het dossier omwille van een misleidende en onvolledige weergave van de werkelijkheid:*
 - *ontbrekende recente foto's,*
 - *afwijkende inplanting van de stallen ten aanzien van de vergunde toestand,*
 - *onvolledigheid van de aanvraag met betrekking tot herbruik van het opgevangen hemelwater;*
- *het bestaan van bouwinbreuken op het perceel*
- *- niet vergunde gewijzigde inplanting van een stal,*
- *- het zonder vergunning oprichten van een overkapping aan de voorzijde van de woning,*
- *- het zonder vergunning slopen van geïnventariseerd bouwkundig erfgoed*
- *de onverenigbaarheid met de verleende milieuvergunning:*
 - *het ontbreken van een milieuvergunning voor de opslag van mest in de te bouwen mestvaalt,*
 - *het ontbreken op de bouwplannen van een afzuiging met koolstoffilter i.f.v. het beperken van geurhinder,*
 - *bijkomende ruimte voor minder aantal dieren;*
- *de onverenigbaarheid van de aanvraag met de bestaande omgeving:*
 - *aantasting van het open landschap,*
 - *ongepast materiaalgebruik,*
 - *onvoldoende groenbuffering,*
 - *bijkomende geurhinder door de buitenopslag van mest.*

dat het college van burgemeester en schepenen deze bezwaren weerlegt;

Overwegende dat de oorspronkelijke hoeve met twee woongelegenheden, aanhorigheden en varkensstallen, de twee vrijstaande varkensstallen en de vier silo's opgenomen zijn in de vergunning van 18 juni 2008 (stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de uitbreiding van de woning en het zwembad); dat deze op het inplantingsplan aangeduide constructies en bestemmingen als vergund dienen beschouwd te worden; dat daarenboven overeenkomstig artikel 2, §1, 4° van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen voor het geheel of gedeeltelijk wijzigingen van het gebruik van de bestaande stallen binnen de functiecategorie 'landbouw in de ruime zin' geen stedenbouwkundige vergunning vereist is;

dat voor uitgevoerde stabiliteitswerken aan zijgevels, achtergevel en daken van de bestaande stallen (vernieuwen dak, interne aanpassingswerken aan bestaande stallen, ...) geen stedenbouwkundige vergunning vereist is, dat overeenkomstig artikels 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen voor deze handelingen de vergunningsplicht vervangen is door een verplichte melding;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5 (4° punt) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 er geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor het plaatsen van het krenghuisje in agrarisch gebied;

Overwegende dat de overdekking van het terras bij de woning zonder vergunning werd opgericht;

Overwegende dat bij besluit van de deputatie van 1 februari 2005 (gewijzigd bij besluit van deputatie van 6 december 2012) aan LV Arkens-Jansen een milieuvergunning voor een termijn van 20 jaar werd verleend voor het exploiteren van een varkensbedrijf op de kadastrale percelen van en te Borgloon, afdeling 6, sectie B, nrs. 104E, 101L en 106H;

dat in de vergunningsbeslissing voor het wijzigen van de milieuvergunning gelet werd op het gunstig advies dd. 31 oktober 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Borgloon inzake het stedenbouwkundig aspect;
dat er in de milieuvergunning geen melding gemaakt wordt van voorwaarden die om milieutechnische reden op te nemen zijn in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat Borgloon in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen aangeduid is als een gemeente in het buitengebied; dat in het buitengebied het beleid gericht is op het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het verweven van landbouw en natuur;

Overwegende dat het bedrijfserf bestaat uit de aan de Tongersesteenweg gelegen historische vierkantshoeve (twee bedrijfswoningen en nog steeds in gebruik zijnde stallen) en dat de varkensstallen aansluitend op deze vierkantshoeve zijn ingeplant;

Overwegende dat het erf beeldbepalend is in het straatbeeld (Tongersesteenweg) en het agrarisch gebied (komende van Bommershoven via de Wilderstraat); dat de bestaande site zich goed integreert in het omgevende agrarische landschap door de volumeopbouw (hogere historische vierkantshoeve en lagere varkensstallen) en door de aangeplante beukenhaag;

Overwegende dat rechts aan de Tongersesteenweg de vierkantshoeve paalt aan een zonevreemde woning met bijgebouw (in gebruik als krantenwinkel); dat links aan de Tongersesteenweg, deels binnen een straal van 200 meter, een landelijk woonlint ligt; dat dit landelijk woonlint zich ten opzichte van het bedrijf in de hoofdwindrichting bevindt; dat de landelijke woonkern Bommershoven op circa 200 meter van het erf ligt;

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het bekomen van een vergunning voor het uitbreiden van de bestaande bedrijfsgebouwen met een zeugenstal en een mestvaalt op een doorlopende mestkelder; dat de constructie van 20m67 op 38m50 een nokhoogte heeft van 5m40;

Overwegende dat de zeugenstal met aansluitende mestvaalt aansluitend op en op 2m35 van de bestaande bedrijfsgebouwen wordt ingeplant;

Overwegende dat rond het bedrijfserf een beukenhaag wordt voorzien; dat tussen het erf en het akkerland (hoek Wilderstraat/Tongersesteenweg) twee rijen laagstamfruitbomen worden aangeplant;

Overwegende dat de geplande stal ingeplant wordt in agrarisch gebied op circa 60 meter van het landelijk woonlint en de aanpalende zonevreemde woning aan de Tongersesteenweg;

dat artikel 11 van het inrichtingsbesluit bepaald dat gebouwen bestemd voor intensieve veeteelt slechts ingeplant mogen worden op 300m van een woongebied en 100m van een woonuitbreidingsgebied;

dat deze afstandsregels niet gelden ten aanzien van woongebied met landelijk karakter en niet gelden in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven;

dat in de woongebieden met een landelijk karakter de hinder die ontstaat door het geëigend gebruik van het agrarische bestemmingszone voor zover er voldaan wordt aan de opgelegde milieuvoorwaarden, als normale hinder dient beschouwd te worden, ook voor het in de hoofdwindrichting gelegen landelijke woonlint;

dat ook de in de milieuvergunning opgenomen afstandsbevestiging van 200m niet geldt ten aanzien van een woongebied met een landelijk karakter en bedrijven die voor minder dan 100% worden uitgebreid, zie VLAREM II, artikel 3.2.2.2 'verandering aan bestaande inrichting' en artikel 5.9.4.4 'verbods- en afstandsregels';

dat de zeugenstal gebouwd wordt in functie van de reorganisatie van het bestaande bedrijf; dat de afdeling Milieuvergunningen van oordeel is dat door de gedeeltelijke omvorming van vleesvarkens naar zeugen en het verplaatsen van zeugen naar een ammoniakemissie-arme stal een positieve impact zal hebben op het milieu en de omgeving waardoor de hindergevoeligheid van het gehele varkensentiteit minder ver uitstrekt; dat de geplande reorganisatie niet van die aard is dat ze een overdreven bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt of de bestaande hinder vergroot mits strikte naleving van en milieuvergunningsvoorwaarden opgelegd in de milieuvergunningsbesluiten van de deputatie en de van toepassing zijnde voorwaarden uit het VlareM; dat de geplande zeugenstal bijgevolg als functioneel inpasbaar in de landelijke omgeving dient beoordeeld te worden.

Overwegende dat de geplande zeugenstal ontsloten wordt via de bestaande bedrijfssite;

dat het bestaande bedrijf gelegen is aan de Tongersesteenweg;

dat de Tongersesteenweg een gewestweg is (N79 Sint-Truiden – Maastricht);

dat er geen bijkomende mobiliteitsimpact te verwachten is door de inplanting van de zeugenstal aansluitend bij het aan een gewestweg gelegen bestaand bedrijf;

Overwegende dat de geplande zeugenstal uitgevoerd wordt in dezelfde materialen en met dezelfde kroonlijst- en nokhoogte als de bestaande stallen; dat de nieuwe stal samen met de bestaand bedrijfsgebouwen een samenhangend bedrijfserf vormt dat qua schaal (circa zelfde volume als bestaande vrijstaande varkensstal tegen rechterperceelsgrens) en visueel-vormelijk (zelfde vormgeving en materiaalgebruik als bestaande stallen) past in de landelijke omgeving;

Overwegende dat uit het landbouwadvis blijkt dat het bijkomende ruimtegebruik voor het oprichten van een bijkomende zeugenstal in functie van moderne bedrijfsvoering verantwoord is;

dat vanaf 1 januari 2013 de verstrengde minimale oppervlakenormen voor het houden van varkens overeenkomstig het KB van 15 mei 2003 van toepassing zijn op alle exploitaties;

*Overwegende dat de aanvraag de toetsing doorstaat aan alle relevante stedenbouwkundige beoordelingselementen zoals opgenomen in artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
dat alle adviezen gunstig zijn waaruit blijkt dat er geen strijdigheid is van het aangevraagde met de direct werkende normen uit andere beleidsvelden; dat de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;*

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek en in het beroepsschrift geuite bezwaren als volgt te weerleggen zijn:

*Overwegende dat volgens de beroepers de stallen afwijkend van de vergunde toestand ingeplant werden en de stal als niet vergund dient beschouwd te worden;
dat het bij voorliggende aanvraag gevoegde inplantingsplan overeenstemt met het vergunde inplantingsplan (vergunning van 18 juni 2008); dat uit vergelijking met de orthofoto op schaal 1/500 blijkt dat de gebouwen wel degelijk ingeplant zijn zoals weergegeven op deze plannen;
dat de bezwaren met betrekking tot de afwijkende inplanting ongegrond zijn;*

*Overwegende dat volgens de beroepers er bouw misdrijven op het perceel van de aanvrager zijn;
dat de bestaande stallen en de vier silo's vergund zijn; dat het krenghuisje en de gebruikswijziging van de stallen van de oorspronkelijke vierkantshoeve niet vergunningsplichtig zijn;
dat de eventuele vergunningsplichtige niet-vergunde constructies bij de woning (overdekking terras van woning huisnr. 310) en de niet vergunde afbraakwerken (kapel) ruimtelijk en functioneel geen betrekking hebben op onderhavige aanvraag; dat de deputatie een beslissing moet nemen over voorliggende aanvraag voor het uitbreiden van de landbouwbedrijfsgebouwen; dat de bezwaren met betrekking tot hoger vermelde handelingen niet relevant zijn voor de beoordeling van voorliggende aanvraag en bijgevolg ruimtelijk ongegrond; dat de voor de inplanting van de voedersilo's steeds een regularisatieaanvraag kan worden ingediend;*

*Overwegende dat volgens de beroepers de aanvraag onontvankelijk diende verklaard te worden omdat de bij de aanvraag gevoegde foto's niet recent zijn en de plannen onvolledig;
dat uit plaatsbezoek blijkt dat de staat van het goed en de omgeving op de foto's grotendeels overeenstemmen met de huidige toestand; dat het ontbreken op de foto's van de overdekking van het terras bij de woning niet relevant is voor de beoordeling van voorliggende aanvraag;*

*Overwegende dat volgens de beroepers de plannen onvolledig zijn met betrekking tot de mestvaalt;
dat de mestvaalt voldoende nauwkeurig werd weergegeven op het kelderplan + rioleringsplan en doorsnede X-X' om een nauwkeurige beoordeling toe te laten;*

*Overwegende dat volgens de beroepers het rioleringsplan onvolledig is omdat het herbruik niet duidelijk is ingetekend; dat de aanvraagplannen duidelijk de vereiste regenwaterput met een buffercapaciteit van 60.720 liter en pompinstallatie voor herbruik vermelden;
dat de aanvraagplannen een nauwkeurige toetsing aan de beginselen en doelstellingen van het integraal waterbeleid toelaten; dat er duidelijk geen bijkomende vuilwaterafvoer wordt voorzien; dat herbruikt regenwater in de zeugenstal afgevoerd kan worden naar de mestputten of rechtstreeks naar de akkers;*

dat de bezwaren met betrekking tot de onontvankelijkheid van het dossier niet gegrond zijn;

Overwegende dat volgens de beroepers bijkomende stallingsruimte onverantwoord is en de oude stallen afgebroken dienen te worden; dat uit het gunstig landbouwadvis de noodzaak blijkt aan bijkomende stallingsruimte; dat het bezwaar met betrekking tot de overdreven oppervlakte aan stallingsruimte ongegrond zijn;

Overwegende dat volgens de beroepers het vergunnen van de mestvaalt niet te verantwoorden is omdat de opslag van vaste mest niet werd opgenomen in de milieuvergunning;

dat de opslag van 250m³ vaste mest in de milieuvergunning opgenomen is onder rubriek 25.2.c.1°; dat de opslagcapaciteit in de nieuwe mestvaalt beperkt is tot circa 92m³ (22m x 3m50 x 1m20);

dat de noodzaak van de geplande mestvaalt voldoende blijkt uit het gunstig landbouwadvis; dat het bezwaar waarin gesteld wordt dat de opslagplaats voor vaste mest niet te verantwoorden is, ongegrond is;

Overwegende dat volgens de beroepers de constructie niet voldoet aan de voorschriften van het Vlareem; dat uit het bezwaarschrift blijkt dat de voorschriften van het Vlareem tot doel hebben de afspoeling van het drain- en regenwater naar het grondwater te verhinderen;

dat de mestvaalt volledig gelegen is op de voorziene doorlopende ondergrondse mestkelder; dat tussen de voorzijde van de mestvaalt en de regenwaterput een afstand van 8 meter boven de ondergrondse mestkelder is, waardoor verhinderd wordt dat het drain- en regenwater zal afspoelen in het grondwater;

dat de vergunning door het schepencollege voorwaardelijk werd verleend o.a. onder de voorwaarde dat de ondergrondse constructie (mestkelder) dient te worden uitgevoerd als volledige waterdichte kuip en zonder kunstmatig drainagesysteem zodat ook verhinderd wordt dat de opgevangen drain- en regenwater via de mestkelder kan infiltreren in het grondwater;

dat het bezwaar met betrekking tot het mogelijk afvloeien van drain- en regenwater naar het grondwater ongegrond is;

Overwegende dat de in het beroepschrift vermelde aspecten met betrekking tot het eventueel lozen van ongezuiverd bedrijfswater (na herbruik van hemelwater), de eventuele maatregelen ter voorkoming van geurhinder door emissie in de huidige stallen en het feit dat de Raad van State eind 2012 het beroep tegen de weigering voor het uitbreiden van de milieuvergunning verworpen heeft, milieuaspecten zijn;

dat milieuaspecten beoordeeld dienen te worden in het kader van de milieuvergunning;

dat ze geen grond vormen waarop voorliggende stedenbouwkundige vergunning geweigerd kan worden;

...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Een tweede middel ontleent de verzoekende partij aan de schending van artikel 4.7.19 VCRO.

De verzoekende partij stelt het als volgt:

“ ...

Volgens artikel 4.7.19 van de VCRO dient een aanplakking van een bekomen vergunning te gebeuren binnen een ordetermin van 10 dagen nadat men het afschrift heeft bekomen. Bovendien moet de aanvrager de gemeente onmiddellijk op de hoogte brengen van de startdatum van deze aanplakking. (...)

Op de stad Borgloon heeft men bevestigd dat de exploitant de bouwvergunning dd. 26.03.2012 reeds tegen ontvangstbewijs ontvangen heeft op 29.03.2013.

De bekendmaking van de bouwvergunning werd door de exploitant pas op donderdag 11 april 2013 via aanplakking aan het raam bevestigd nadat de verzoekende partij, zowel mondeling als schriftelijk, hierover meermaals een melding maakte bij de dienst Ruimtelijke Ordening en bij de burgemeester van de stad Borgloon.

De vergunningsprocedure voor het afleveren van een bouwvergunning zoals bepaald in de VCRO werd dus geschonden.

De exploitant maakt de bekomen bouwvergunning van de Deputatie dit maal wel kenbaar door uithanging van de vergunning ter plaatse, doch nog voor de bekendmakingstermijn voorbij is start de exploitant reeds op 16 augustus 2013 met het uitvoeren van de grondwerken en schendt dus de bekendmakingstermijn zoals bepaald in artikel 4.7.19 van de VCRO.

De exploitant overtreedt echter vaker de procedure tot bekendmaking van bekomen beslissingen. Bij de bouwaanvraag in 2009 voor het bouwen van een varkensstal heeft de exploitant de bekomen bouwvergunning van de stad Borgloon ter plaatse ook nooit kenbaar gemaakt door aanplakking van de vergunning en waren de omwonenden net te laat met het beroepschrift tegen deze bouwvergunning bij de Deputatie waardoor deze vergunning werd bekomen.

Echter werd de milieuvergunning voor deze uitbreiding door de Vlaamse Minister van Leefmilieu wel geweigerd dd. 22.04.2010 en werd het beroep door de exploitant tegen deze beslissing door de Raad van State eind 2012 eveneens verworpen. Alle hogere instanties vinden dat er op deze locatie langs de Tongersesteenweg te Borgloon geen uitbreidingsmogelijkheid meer is voor dit varkensbedrijf omdat de bestaande geurhinder naar de omwonenden momenteel al zeer hoog is.

De beslissing van de Deputatie dd. 6.12.202 aangaande de mededeling van wijziging van milieuvergunning werd door de exploitant ook nooit ter plaatse aangeplakt waardoor de omwonenden hiertegen ook niet in beroep konden gaan bij de Vlaamse Minister van

Leefmilieu tegen deze omgevormde milieuvergunning omdat de omwonenden niet op de hoogte werden gesteld van deze vergunning.

De exploitant maakt zijn bekomen bouw- en milieuvergunningen vaker niet of niet tijdig kenbaar waardoor omwonenden niet in kennis gesteld worden van deze vergunningen en de beroepstermijnen overschreden worden.

Omdat de exploitant de beslissingen niet of niet tijdig kenbaar maakt zijn de omwonenden nu wekelijks bij de dienst ruimtelijke ordening van de stad Borgloon gaan informeren naar de stand van zaken aangaande deze bouwvergunningsaanvraag. Er werd door verschillende omwonende op 2 april 2013 schriftelijk een duplicaat van de collegebeslissing aangaande deze bouwvergunning aangevraagd doch bijna pas een maand later, na indiening van het beroepschrift bij de Deputatie, mochten zij deze kopie echter pas schriftelijk ontvangen van de stad Borgloon.
..."

2.

De verwerende partij antwoordt:

" ...

Eerstens moet worden vastgesteld dat verzoekster geen belang heeft bij het opwerpen van dit middel.

Verzoekster heeft op ontvankelijke wijze een beroepschrift ingediend bij ons college tegen de beslissing van het CBS van Borgloon. Daarnaast stelt verzoekster in punt 1.7 op p. 2 van haar verzoekschrift dat de politie de werken heeft laten stilleggen na een klacht van de omwonenden m.b.t. de vroegtijdige uitvoering van de beslissing van het CBS van Borgloon.

Het kan niet worden ingezien welk voordeel een eventuele vernietiging verzoekster zou opleveren, nog minder omvat het verzoekschrift enige uiteenzetting hieromtrent (...).

Tweedens moet minstens worden vastgesteld dat voortgaande op de vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de Raad van State, deze argumenten geen aanleiding kunnen geven tot de vernietiging van de beslissing.

De overschrijding van de termijn waarbij vereist wordt dat de volledige bestreden beslissing dient aangeplakt te worden, wordt niet gesanctioneerd en kan niet leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing (...).

Wie opkomt tegen een bouwvergunning, heeft er geen belang bij kritiek te leveren op de wijze van aanplakking die niet aan zijn aandacht is ontgaan en die het hem mogelijk heeft gemaakt met kennis van zaken bezwaar in te dienen (...).

Een eventuele onregelmatigheid begaan bij de bekendmaking van de bestreden handeling heeft geen uitwerking op de wettigheid van die handeling (...).
..."

3.

De eerste en tweede tussenkomende partij sluiten zich bij het middel aan.

4.

De derde tussenkomende partij antwoordt:

“ ...

In het tweede middel beroept verzoekende partij zich op de schending van “artikel 4.7.19 van de VCRO”, (...) zonder aan te duiden op welke wijze de bestreden beslissing deze bepaling in concreto zou schenden.

Uit de toelichting bij het middel blijkt dat verzoekende partij aanklaagt dat beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 26 maart 2013 (...) niet tijdig zou hebben aangeplakt.

Het tweede middel mist feitelijke én juridische grondslag en kan geenszins leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing, aangezien niet betwist wordt dat tussenkomende partij de bestreden beslissing correct heeft aangeplakt.

Artikel 4.7.19 VCRO heeft – onder meer – betrekking op de aanplakking van de beslissing in eerste aanleg. Huidig jurisdictioneel beroep van verzoekende partij betreft echter de beslissing van de deputatie van 10 juli 2013 (...).

Het tweede middel is niet ontvankelijk.

Verzoekende partij vermeldt overigens zelf uitdrukkelijk dat de door haar bestreden vergunningsbeslissing van 10 juli 2013 door tussenkomende partij “kenbaar (werd gemaakt) door uithanging van de vergunning ter plaatse”.

Ten overvloede heeft de bekendmaking van een beslissing over een vergunningsaanvraag (zowel in eerste als in tweede aanleg) precies tot doel om derden de mogelijkheid te geven er kennis van te nemen (zodat zij eventueel – tijdig – een beroep kunnen instellen).

Welnu, zelfs al zou het tweede middel van verzoekende partij ontvankelijk zijn, hetgeen dus per definitie onmogelijk is, dan nog zou verzoekende partij geen belang hebben bij dit middel aangezien zij tijdig administratief beroep heeft ingediend bij de deputatie.

...”

5.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij niets toe.

Beoordeling door de Raad

Het door de verzoekende partij geschonden geachte artikel 4.7.19, §2 VCRO bepaalt dat de aanvrager een mededeling dat de vergunning verleend is, gedurende een periode van dertig dagen aanplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De vergunning moet worden aangeplakt binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gebeurlijk gebrekkige bekendmaking van de vergunningsbeslissing in eerste aanleg leidt niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Voorts blijkt dat de verzoekende partij een ontvankelijk en geargumenteed administratief beroep bij de verwerende partij ingesteld heeft. De beweerde schending van de termijn van tien dagen die, zoals de verzoekende partij zelf stelt, een termijn van orde is, heeft haar dan ook niet in haar belangen geschaad.

De verzoekende partij voert aan dat de derde tussenkomende partij nog vóór het verstrijken van de “bekendmakingstermijn” een aanvang met de uitvoering van de bestreden vergunning genomen zou hebben en daardoor artikel 4.7.19 VCRO geschonden zou hebben. De in artikel 4.7.19, §3 VCRO aan de aanvrager opgelegde wachttermijn van vijftendertig dagen heeft evenwel betrekking op de in eerste aanleg verleende vergunning, niet op de vergunning die de deputatie in graad van beroep afgeeft. Voorts geldt de vaststelling dat de voortijdige uitvoering van een tijdens de wachttermijn geschorste vergunning de aanvrager aan de mogelijkheid van stakingsbevelen en strafsancities blootstelt, maar geen impact op de wettigheid van de vergunning zelf heeft.

Het door de verzoekende partij gelaakte gedrag dat de derde tussenkomende partij eerder verkregen stedenbouwkundige vergunningen, milieuvergunningen of een mededeling van wijziging van een milieuvergunning niet of niet tijdig bekendgemaakt heeft, dat omwonenden daardoor van die vergunningen onwetend waren en de termijnen voor het instellen van beroep verstreken, heeft evenmin invloed op de wettigheid van de bestreden beslissing.

Het middel wordt verworpen.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Een eerste middel ontleent de verzoekende partij aan de schending van artikel 4.7.14 VCRO.

De verzoekende partij argumenteert het volgende:

“ ...

Op het rioleringsplan van de bouwaanvraag van de nieuwe stal wordt er een regenwaterput van 60.720 liter weergegeven voor de opvang van het hemelwater, doch er is nergens op de bouwplannen een aftakpunt of hergebruik van dit regenwater aangeduid. Dit is essentiële informatie die ontbreekt op het rioleringsplan van de bouwvergunningsaanvraag.

De stad Borgloon vermeldt in de vergunning dd. 26.03.2013 dat het hemelwater onder andere hergebruikt wordt voor het reinigen van de landbouwvoertuigen. Hierdoor krijgt dit water het statuut van “afvalwater”. Het lozen van afvalwater is een, volgens de indelingslijst van het VLAREM I, ingedeelde inrichting. Meer bepaald de rubriek 3.4 is hier van toepassing.

Volgens de voorwaarden opgenomen in artikel 5.3.2.2 van de VLAREM II dient bedrijfsafvalwater vóór lozing in een opvangsysteem te worden opgevangen en een bepaalde voorbehandeling te hebben ondergaan (art. 5.3.2.2.1°-5°). Artikel 5.3.2.3 van VLAREM II bepaalt dat het gezuiverde afvalwater dient te worden hergebruikt nadat het slib hieruit gezuiverd, verwerkt en verwijderd wordt overeenkomstig de bepalingen van het hoofdstuk 5.2 van VLAREM II.

Op de rioleringsplannen van de bouwaanvraag dient dus duidelijk de locatie te worden weergegeven waar de landbouwvoertuigen worden gereinigd, waar deze ondoordringbare opvangbodem/kuip zich bevinden en hoe opvang, zuivering en afvoer van dit bedrijfsafvalwater gebeurt zodanig dat dit afvalwater niet wordt geloosd in de bodem of in de openbare riolering. Dit alles is echter nergens terug te vinden op de riolering van de bouwplannen bij deze bouwaanvraag.

Het rioleringsplan bijgevoegd bij de bouwaanvraag is onvolledig, gezien de noodzakelijke leidingen, aftakpunt, opvang van het verontreinigd bedrijfsafvalwater,... niet terug te vinden zijn op de bouwplannen.

Men voorziet in deze bouwaanvraag een grote open betonnen constructie voor de opslag van mestvaalt met een keerwand van 1,20m langs de nieuw op te richten zeugenstal. Zo'n betonnen constructie is zeker geen esthetisch materiaal en past totaal niet in het landschap.

Op het gevelzicht van de bouwvergunning wordt echter deze zichtbare betonnen keerwand van 1,20m hoogte van de mestvaaltopslagplaats niet weergegeven waardoor het lijkt alsof deze keerwand niet bestaat. De bouwplannen van de architect kloppen dus totaal niet met de toestand die men wil verwezenlijken en geeft een discrepantie weer tussen de grondplan en het gevelzicht.

Weergeven van "niet vergunde constructies" op een inplantingsplan bij een bouwaanvraag over een ander deel van het perceel, meer bepaald de regularisatie van de uitbreiding van een woning met zwembad dd. 18.06.2008, is geen rechtsgeldige vergunning voor het omvormen van een schuur en afdak naar volwaardige varkensstal en vergunnen van vier silo's. Het verbouwen van afdak tot varkensstal en plaatsen van vier silo's maakten toen geen deel uit van de regularisatievergunning.

De achterzijde van de oorspronkelijke bestaande hoeve (volgens historiek van de bouwvergunning jaar einde opbouw 1850-1874) wordt in de bouwvergunning van het bouwen van een tweede varkensstal dd. 10.08.2005 (...) nog weergegeven als schuur met bergplaats/afdak op de bouwplannen.

Echter in de regularisatievergunning van de uitbreiding van de woning + zwembad dd. 18.06.2008 (...) wordt dezelfde zone van de hoeve, (hetgeen niet meer was dan een schuilhok/afdak voor stro en hooi) plots weergegeven als "volwaardige vergunde varkensstallen". (...)

De schuur en het aanpalende berghok + de achterliggende overkapping werd door de exploitant dus zonder vergunning omgebouwd tot bijkomende volwaardige varkensstallen. Voor deze varkensstallen werd NOOIT een stedenbouwkundige vergunning bekomen en er konden dus daarom ook geen eventuele milieu-hygiënische voorwaarden opgelegd worden omdat de stallen zouden voldoen aan de vereiste milieuvoorschriften volgens VLAREM II.

Alle bestaande stallen worden echter op deze bouwplannen door de architect weergegeven als "vergund", terwijl dit niet het geval is. Ook voor de 4 aparte silo's werd er nooit een bouwaanvraag, noch regularisatievergunning aangevraagd.

Er worden dus zowel door de stad Borgloon, alsook door de Deputatie onvolledige en onjuiste plannen goedgekeurd. De architect geeft niet alleen een onjuiste toestand weer door op het inplantingsplan overal vergund op aan te duiden, er zijn tegenstrijdige weergaven op het grond- en gevelplan en het rioleringsplan voldoet niet aan de nodige vereisten voor een degelijke afvoer, opvang en hergebruik van hemel- en bedrijfsafvalwater. Door zowel de stad Borgloon alsook de Deputatie van de provincie wordt er schending gemaakt tegen artikel 4.7.14 van de VCRO.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

Eerstens moet worden opgeworpen dat voor zover verzoekster voor uw Raad de beslissing van het CBS van Borgloon wenst te bestrijden, de RvVb dit onderdeel van de vordering op grond van art. 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO als onontvankelijk moet afwijzen nu enkel bestuurlijke beslissingen genomen in laatste administratieve aanleg betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning het voorwerp kunnen uitmaken van een vernietigingsberoep voor de RvVb.

Tweedens moet worden vastgesteld dat art. 4.7.14 VCRO gaat over het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van de vergunningsaanvraag door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar in het kader van de ‘administratieve procedure in eerste aanleg’.

Conform art. 11, tweede lid, 7°, b) Procedurebesluit moet het verzoekschrift naast de omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, in casu de schending van art. 4.7.14 VCRO, ook een omschrijving bevatten van de wijze waarop de regelgeving naar het oordeel van verzoekster geschonden wordt. Het voorliggende middelonderdeel voldoet hier niet aan. Verzoekster licht niet toe op welke wijze dan wel in welke mate de aanvraag onontvankelijk dan wel onvolledig is, en dit o.m. in het licht van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (B.S. 26 november 2004).

Om die reden moet het middel als onontvankelijk worden afgewezen.

De bewering dat de ingediende plannen, voorwerp van de aanvraag, ons college niet zouden hebben kunnen toelaten om met een juiste kennis van zaken tot zijn beslissing te komen, quod non, impliceert geenszins – minstens niet noodzakelijk – een schending van artikel 4.7.14 VCRO.

Aangezien de aanvraag op ontvankelijke en volledige wijze werd ingediend in het licht van art. 4.7.13 en 4.7.14 VCRO moet het middel minstens als ongegrond worden afgewezen (zie verder).

Derdens, voor zover de RvVb van oordeel zou zijn dat het middel wel ontvankelijk zou zijn, wenst ons college formeel te betwisten dat de ingediende plannen, voorwerp van de aanvraag, onvolledig en onjuist waren waardoor zij ons college zouden hebben verhinderd om een juiste beslissing te nemen.

Ons college wenst ter weerlegging hiervan o.m. te wijzen op de omstandige motivering in zijn besluit houdende de weerlegging van de door verzoekster in die zin ingediende beroepsgrieven.

In eerste instantie, voor wat betreft het ingediende rioleringsplan, motiveerde ons college zijn beslissing als volgt :

(...)

De stedenbouwkundige vergunning werd toegekend onder dezelfde voorwaarden als deze waaronder het CBS van Borgloon de stedenbouwkundige vergunning heeft toegekend. Meer bepaald werden in het licht van de watertoets de volgende voorwaarden opgelegd :

- voor de bronbemalingen moet worden voldaan aan de Vlareme reglementering (melding of vergunningsplicht, naargelang de ligging en het debiet per dag).
- de lozing van het bemalingswater dient te gebeuren overeenkomstig art. 6.2.2.1.2 § 5 van Vlareme II;
- de ondergrondse constructie dient te worden uitgevoerd als volledig waterdichte kuip en zonder kunstmatig drainagesysteem.

In tweede instantie, voor wat betreft het mestvaalt, motiveerde ons college zijn beslissing als volgt :

(...)

In derde instantie, voor wat betreft de niet-vergunde constructies, motiveerde ons college zijn beslissing als volgt :

(...)

Uit het motiverend en beschikkend gedeelte van het besluit van ons college blijkt afdoende dat ons college de aanvraag op een correcte wijze heeft kunnen beoordelen en als zodanig heeft beoordeeld. Het tegendeel wordt niet aangetoond door verzoekster.

Daarnaast moet erop worden gewezen dat het besluit van ons college eensluidend is met het verslag van de PSA.

Een louter andersluidende opvatting van verzoekster kan niet leiden tot de nietigheid van het besluit.

...”

3.

De eerste en tweede tussenkomende partij sluiten zich bij het middel aan.

4.

De derde tussenkomende partij antwoordt als volgt op het middel:

“ ...

In haar eerste middel roept verzoekende partij de schending van “artikel 4.7.14 van de VCRO” in, zonder hierbij concreet aan te duiden op welke wijze de bestreden beslissing deze bepaling zou schenden.

Artikel 4.17.4 VCRO heeft betrekking op het onderzoek van de ontvankelijkheid en de volledigheid van de vergunningsaanvraag.

Een vergunningsaanvraag is ontvankelijk en volledig indien voldaan is aan alle voorwaarden, vermeld in artikel 4.7.13. VCRO, en de dossiergegevens een onderzoek ten gronde toelaten.

Artikel 4.7.13. VCRO verwijst – wat betreft de opbouw van het aanvraagdossier – naar de nadere regelen uitgewerkt door de Vlaamse regering. Deze regelen liggen vast in het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Op geen enkele concrete wijze toont verzoekende partij aan waarom het door verzoekende partij ingediende aanvraagdossier de bepalingen van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 zou schenden (en waardoor het aanvraagdossier niet ontvankelijk en volledig zou zijn). Verzoekende partij roept overigens ook niet de schending in van enige concrete bepaling van dit uitvoeringsbesluit inzake dossiersamenstelling (waarnaar zij zelfs niet eens verwijst).

Ten onrechte stelt verzoekende partij dat er “zowel door de stad Borgloon, alsook door de Deputatie onvolledige en onjuiste plannen (werden) goedgekeurd”.

In de toelichting van het middel herhaalt verzoekende partij slechts een aantal bezwaren (beweringen) uit haar administratief beroep met betrekking tot “volledigheid” en “onjuistheid” van de ingediende plannen, die echter door de deputatie op afdoende gemotiveerde wijze (zowel feitelijk als juridisch) werden tegengesproken en weerlegd. Meer bepaald wijst de deputatie erop dat de bezwaren van verzoekende partij ofwel niet relevant zijn voor de beoordeling van de aanvraag, ofwel geenszins van aard zijn dat ze een nauwkeurige beoordeling van de aanvraag zouden verhinderen.

Ten overvloede toont verzoekende partij inderdaad ook niet aan dat de dossiergegevens geen onderzoek ten gronde zouden toelaten.

De deputatie oordeelde dan ook terecht dat de bezwaren met betrekking tot de onontvankelijkheid van het aanvraagdossier niet gegrond zijn.

*Voor zover het middel al ontvankelijk zou zijn, quod non, is het alleszins ongegrond.
...*

5.

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij:

“ ...

De verwerende partij zegt in zijn antwoordnota dat de beslissing van het CBS van de stad Borgloon niet mag worden bestreden maar dat de procedure bij de RVV gevoerd dient te worden tegen beslissingen van de Deputatie, welnu de aanvaarde en goedgekeurde plannen die door het CBS van de stad Borgloon werden goedgekeurd zijn eveneens gebruikt bij de beslissing van de Deputatie die ook constant verwijzen naar stellingen die door het CBS van de stad Borgloon werden ingenomen.

In het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning staat onder artikel 16.3°.10.e.3 dat de funderingstekeningen de riolering dienen te omvatten alsook de hemelwaterputten, infiltratie-voorzieningen, aftakpunten,...

Op het rioleringsplan van de bouwaanvraag van de nieuwe stal wordt er wel een regenwaterput van 60.720 liter weergegeven voor de opvang van het hemelwater, doch er is nergens op de bouwplannen een aftakpunt of hergebruik van dit regenwater aangeduid. Dus is dit essentiële informatie die ontbreekt op het rioleringsplan van de bouwvergunningsaanvraag.

Dat de stad Borgloon destijds het bezwaarschrift weerlegt en zegt dat het hemelwater onder andere hergebruikt wordt voor het reinigen van de landbouwvoertuigen en dan afvalwater wordt, wordt door de Deputatie aangehaald als milieuaspecten die geen deel uitmaken van deze vergunning.

Echter staat er in het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning onder artikel 16.3° dat op de bouwplannen alle werken, handelingen of wijzigingen dienen vermeld te worden.

Dus indien dit hemelwater onder andere hergebruikt wordt voor het reinigen van de landbouwvoertuigen dient op de rioleringsplannen van de bouwaanvraag duidelijk de locatie te worden weergegeven waar de landbouwvoertuigen worden gereinigd, waar deze ondoordringbare opvangbodem/kuip zich bevinden en hoe opvang, zuivering en afvoer van dit bedrijfsafvalwater gebeurt zodanig dat dit afvalwater niet wordt geloosd in de bodem of in de openbare riolering. Dit alles is echter nergens terug te vinden op de riolering van de bouwplannen bij deze bouwaanvraag.

Het rioleringsplan bijgevoegd bij de bouwaanvraag is onvolledig en voldoet dus niet aan het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, gezien de noodzakelijke leidingen, aftakpunt, opvang van het verontreinigd bedrijfsafvalwater, ... niet terug te vinden zijn op de bouwplannen.

De verwerende partij zegt dat de constructie van de bovengrondse mestvaalput op voldoende wijze is weergegeven op het kelder- en rioleringsplan om hiervan een beoordeling te kunnen doen. Er wordt echter niet ontkent of weerlegt dat er een discrepantie bestaat tussen de grondplannen en gevelzichten en er op het gevelzicht de keerwandmuren niet terug te vinden zijn.

Wat is er dan vergund, het grondplan of het gevelzicht? Of mag de exploitant kiezen hoe hij de bouwwerken uitvoert, volgens grondplan of volgens gevelzicht?

In de antwoordnota van de verwerende partij beroept men zich steeds op de functiewijziging van bestaande stalling dat hiervoor geen stedenbouwkundige vergunning vereist is. Het betreft hier echter niet het omvormen van bestaande stalling naar andere stalling. De exploitant heeft van een bestaande “open” afdak waar tractoren en machines, hooi en stro onder geschuild stonden een volledig dichtgebouwde en volwaardige varkensstal van gemaakt en dat is wel vergunningsplichtig. Men kan zich hier niet beroepen op het besluit van de Vlaamse Regering van 16.07.2010.

Ook wordt er in de antwoordnota van verwerende partij vermeld dat de “niet vergunde constructies” op het inplantingsplan bij een bouwaanvraag over een ander deel van het perceel, meer bepaald de regularisatie van de uitbreiding van een woning met zwembad dd. 18.06.2008, werden weergegeven en aldus als vergund kunnen worden beschouwd. Op het bouwdoossier dd. 18.06.2008 werden er inderdaad bijkomende stallingen en silo's vermeld op het inplantingsplan, doch indien men destijds deze constructies wilde regulariseren dienden naast de plannen van de uitbreiding van de woning ook deze constructies en stallingen volledig te worden weergegeven op alle plannen (grondplannen, gevelplannen, doorsnedes,...) van de bouwaanvraag.

De regularisatie van het verbouwen van het afdak tot varkensstal en plaatsen van de vier silo's maakten echter toen geen onderdeel uit van een regularisatievergunning en kunnen aldus nu dan ook niet worden gezien als vergund.

De schuur en het aanpalende berghok + de achterliggende overkapping werd door de exploitant dus zonder vergunning omgebouwd tot bijkomende volwaardige varkensstallen. Voor deze varkensstallen werd NOOIT een stedenbouwkundige vergunning bekomen en er konden dus daarom ook geen eventuele milieu-hygiënische voorwaarden opgelegd worden omdat de stallen zouden voldoen aan de vereiste milieuvoorschriften volgens VLAREM II.

Het aanhalen van dat de inplanting van de bijkomende varkensstal overeenstemt met de orthofoto's is ook geen juridische grondslag om onvergunde constructies als vergund te beschouwen. Het is niet omdat constructies op de orthofoto's of een kadasterplan terug te vinden zijn dat ze ook zo effectief vergund zijn.
...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur bevat, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen geschonden zouden zijn.

Op grond van die bepaling behoort het tot de stelplicht van een verzoekende partij om, in haar verzoekschrift dat het rechtsgeding inleidt, middelen te ontwikkelen die de onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

2.

Het door de verzoekende partij geschonden geachte artikel 4.7.14 VCRO bepaalt:

“ ...

§1. De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of zijn gemachtigde gaat na of de vergunningsaanvraag ontvankelijk en volledig is. In niet-ontvoogde gemeenten die nog niet over een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar beschikken, wordt dit ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek gevoerd door de gemeentelijke administratie.

Een vergunningsaanvraag is ontvankelijk en volledig indien voldaan is aan alle voorwaarden, vermeld in artikel 4.7.13, en de dossiergegevens een onderzoek ten gronde toelaten.

§2. Het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek wordt per beveiligde zending aan de aanvrager verstuurd, binnen een ordetermin van [dertig] dagen, ingaand de dag na deze waarop de aanvraag werd ingediend.

§3. Het verdere verloop van de procedure in eerste aanleg en de beroepsprocedure gelden alleen ten aanzien van ontvankelijke en volledige aanvragen.

...”

Voormeld artikel 4.7.14 VCRO bepaalt niet uit welke stukken een aanvraagdossier moet bestaan om ontvankelijk en volledig te zijn. Het verwijst naar artikel 4.7.13 VCRO dat bepaalt dat een aanvraag, op straffe van niet-ontvankelijkheid, per beveiligde zending ingediend wordt en de Vlaamse regering machtigt om de samenstelling van het aanvraagdossier te regelen.

Voor zover de verzoekende partij hekelt dat de rioleringsplannen van de bouwaanvraag onvolledig zijn omdat ze de aftakpunten van het hemelwater niet aanduiden, de locatie niet weergeven waar de landbouwvoertuigen met hergebruikt hemelwater worden gereinigd, waar de ondoordringbare opvangbodem/kuip zich bevindt, hoe het bedrijfsafvalwater wordt opgevangen, gezuiverd en afgevoerd, kan haar kritiek niet worden aangenomen. Voor geen enkele van die aangeklaagde lacunes van de vergunde aanvraag duidt de verzoekende partij de rechtsgrond aan. De verwijzing naar artikel 4.7.13 VCRO kan daartoe niet volstaan. De verzoekende partij geeft een opsomming van door haar essentieel geachte stukken en gegevens die ontbreken. Maar zij laat na de concrete

rechtsregels aan te duiden waaruit zij afleidt dat die stukken en gegevens in de aanvraag opgenomen hadden moeten zijn. Het kan de verzoekende partij niet worden toegelaten om op die manier het gerechtelijk debat aan te gaan. De zoektocht naar die regels wordt niet ambtshalve gedaan. De rechtsgrond kan de verzoekende partij niet uit het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) halen. Het is niet in Vlarem II dat bepaald wordt uit welke stukken het dossier van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet bestaan.

In haar wederantwoordnota, en dus te laat, citeert de verzoekende partij uit het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. Daarmee geeft zij een nieuwe en onontvankelijke grondslag aan het middel.

2.

Daarvan te onderscheiden is de kritiek die de verzoekende partij in het middel geeft op de tegenspraak of discrepantie tussen de plannen van de vergunde aanvraag. De verzoekende partij wijst erop dat volgens het grondplan de mestvaalt met een betonnen keerwand met een hoogte van 1,20 meter ommuurd wordt, maar dat die keerwand niet op het gevelzicht terug te vinden is. De verzoekende partij stelt daarmee niet dat bepaalde stukken ontbreken. Zij legt de plannen die in het aanvraagdossier zelf zitten naast elkaar en wijst op een gebrek aan overeenstemming. De verzoekende partij geeft daarmee ontvankelijke rechtskritiek op de onderlinge verenigbaarheid tussen de plannen van de aanvraag en stelt de vraag wat de verwerende partij eigenlijk vergund heeft. Artikel 4.7.14, §1, tweede lid VCRO stelt als vereiste dat de dossiergegevens een onderzoek ten gronde van de aanvraag toelaten.

De verzoekende partij heeft die terecht aangeklaagde dubbelzinnigheid van de plannen van de aanvraag ook in haar administratief beroepschrift aan de orde gesteld. In de bestreden beslissing laat de verwerende partij die kritiek onbeantwoord. Nergens onderwerpt de verwerende partij die kritiek aan enige beoordeling en legt zij uit hoe zij daar tegenover staat. Ook in haar antwoordnota doet de verwerende partij geen poging om daarop een antwoord te geven. Zoals de verzoekende partij terecht opmerkt, ontkent of weerlegt de verwerende partij de discrepantie tussen de plannen van de aanvraag niet. Ook de derde tussenkomende partij gaat de discussie uit de weg.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

C. Overig middel

Het overige middel wordt niet besproken omdat het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Willy DERMONT en mevrouw Christel BUTENEERS is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de Iv ARKENS-JANSEN is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 10 juli 2013, waarbij aan de derde tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een zeugenstal op een perceel gelegen te 3840 Borgloon, Tongersesteenweg 310 en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 106H.

4. De Raad beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 8 november 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,

met bijstand van

Yannick DEGREEF, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF